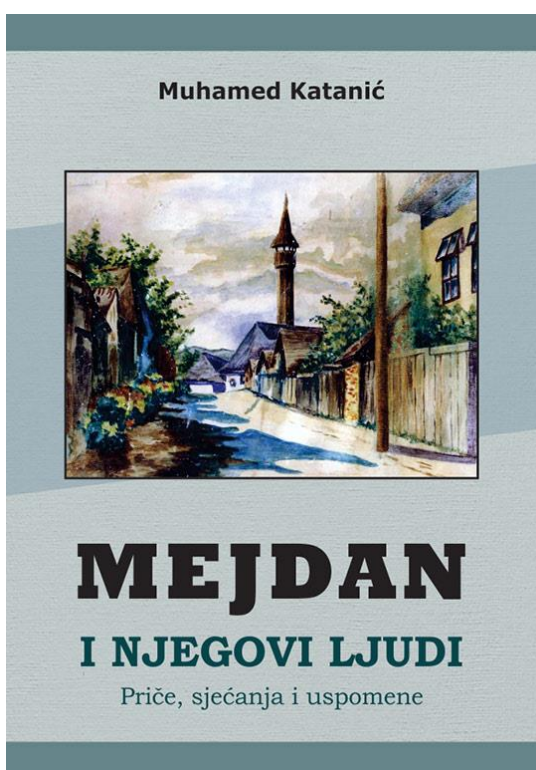

Faruk MUSTAČEVIĆ

«Mejdan i njegovi ljudi» Muhamed Katanić,
Izdavač: Zavod za zaštitu i korištenje kulturno-historijskog
iprirodnog naslijeđa TK

RECENZIJA

Od trenutka kada sam pročitao knjigu a potom i prihvatio laskavu ponudu da napišem recenziju ovog zaista vrijednog i interesantnog djela ne mogu da se otmem utisku kako nam život ponekad dodjeljuje uloge kojima se ne bi ni u snu nadali. Šta je, recimo, navelo jednog strojarskog inženjera, čovjeka koji je cijeli svoj radni vijek posvetio tehnici i proizvodnji, da se u poodmakloj životnoj dobi uhvati jednog ovako obimnog i zahtjevnog zadatka i obavi ga tako besprijekorno da bi mu na tome pozavidio i tim historičara. A onda da izrazi želju da baš ja među prvima pročitam njegovo djelo i napišem nešto o njemu, iako je to zadatak primjereniji nekom iskusnom i uvaženom univerzitetском

profesoru ili kritičaru. Božiji planovi su zaista nedokučivi i nama ne preostaje ništa drugo nego da zaigramo s kartama koje su nam podijeljene. Pa, da kažem onda par riječi o knjizi.

Iako autor u njoj, inženjerski precizno, ispisuje gotovo stogodišnju hroniku o porodicama i ljudima jednog od najstarijih tuzlanskih naselja, knjiga koja se nalazi u vašim rukama uveliko nadmašuje i prevazilazi tematsku odrednicu koju sugerije njen naslov. Ova knjiga je zaista puno više od toga.

Napisana u jednom pitkom i čitljivom stilu te bogata precizno obrađenim detaljima, kakvi se i očekuju od jednog metodičnog i detaljima sklonog inženjera. ona donosi priču o ljudima i vremenu kada Tuzla postaje gradom kakvog danas poznajemo a poneki i s nostalgijom pamte. Premda je knjiga najvećim svojim dijelom rezultat jednog velikog istraživanja, budući da je autor tokom posljednje četiri godine svakodnevno prikupljao podatke i informacije, najčešće kroz neposredni kontakt i razgovor s ljudima koji su se, s većim ili manjim entuzijazmom, odazivali njegovoj želji da sazna više i tačnije o porodičnim ;storijama svojih nekadašnjih komšija, knjiga «Mejdan i njegovi ljudi» je, istovremeno, jedna topla i nostalgična priča o porodičnoj i komšijskoj ljubavi, vrijednostima koje se, na žalost, teško mogu uzeti za dominantni lajtmotiv vremena u kojem živimo. S jedne strane enciklopedijski i sistematično koncipirana knjiga obiluje iznenadjućim literarnim izletima koji čine da na trenutak pomislite kako čitate stranice nekog uzbudljivog romana. Obilje likova i uzbudljivih priča koje svjedoče o burnom ali istovremeno izuzetno produktivnom periodu u kojem se Tuzla iz male kasabe, u kojoj svako svakog zna, pretvara u veliki i razvijeni grad u kojem malo ko ima vremena za ljude iz najbližeg okruženja, mnoge će vratiti u neka bezbrižnija i sretnija vremena u kojima se ljepše i ljudskije živjelo.

Siguran sam da ne postoji niti jedan Tuzlak koji na ovih nekoliko stotina stranica neće prepoznati nekog ili nešto iz vlastite i istorije svog grada, i podsjetiti se na vrijeme koje je zauvijek prohujalo ali na svu sreću nije zaboravljeno. Jer, kako kažu, oni koji se ne sjećaju vlastite prošlosti ne mogu se ni nadati nekoj budućnosti.

Tuzla, 9. oktobar 2016. g. Recenzent: *Faruk Mustačević*,
žurnalist iz Tuzle